

DIFFERENT

online magazine

Marie:
**'BIJ DE
VPRO ZEI IK
NIET DAT IK
DOOF BEN'**

50

**TOPSPORTER THIJS:
'HET EERSTE WAT IK
WILDE WETEN NA
MIJN AMPUTATIE
WAS, OF IK NOG KON
ZWEMMEN'**

Ilse: 'Ik heb
ongeveer vijfhonderd
post its die ik niet
moet vergeten'

Gershwin
**STADSDICHTER
MET DYSLEXIE**

Justin:
**'Mensen die het
moeilijk hebben:
trek aan de bel!'**

**6 TIPS VOOR EEN
POSITIEVE MINDSET**

Wat zeggen de experts?

Eén van de lectoraten van de HvA heet Langdurige Zorg en Ondersteuning. Onderzoekers Rick Kwekkeboom en Stefanie van Zal houden zich bezig met vraagstukken in het leven van mensen met een langdurige behoefte aan zorg en ondersteuning. Zij kijken naar onderwerpen als inclusie en samenwerking tussen professionals. Wat kunnen zij meegeven aan de HvA?

'Je hebt studenten met een functiebeperking, maar ook studenten met een zorgverantwoordelijkheid: zij hebben zelf geen functiebeperking maar zijn mantelzorger voor een ouder, kind, broer, zus of andere naaste met een functiebeperking. Deze studenten hebben geleerd om meerdere uitdagingen tegelijkertijd aan te kunnen en hebben vaak een enorme veerkracht en verantwoordelijkheidsgevoel. Zij denken vaak dat ze de enige zijn en alleen zijn en willen graag met elkaar in gesprek komen. Het is goed om tegen deze mensen te zeggen: wij zien jullie kracht en betrokkenheid.

Je hebt fysieke toegankelijkheid en sociale toegankelijkheid. Aan fysieke toegankelijkheid wordt binnen de gebouwen hard gewerkt. Zo is er de mogelijkheid om gebruik te maken van doventolken, ondertiteling, grotere schermen of grotere letters. Buiten de gebouwen en op weg van buiten naar binnen is ruimte voor verbetering. Bij het Muller-Lulofshuis bijvoorbeeld hangt de bel voor toegang tot het gebouw op ooghoogte, dus rolstoelgebruikers hebben altijd iemand anders nodig om op de bel te drukken. In het Kohnstammhuis is de geschikte lift een goederenlift aan de achterzijde van het gebouw. Een ander voorbeeld is dat de boodschap op de schermen dat mensen met dyslexie extra tijd bij examens kunnen aanvragen zo snel verdwenen dat mensen met leesproblemen ze niet hebben kunnen lezen.

Sociale toegankelijkheid is een ander verhaal. Het is heel zwaar om tijdens je opleiding telkens opnieuw te moeten uitleggen waarom iets meer moeite kost dan anders. Studenten hebben wisselende ervaringen als het gaat om medewerkers en toegankelijkheid. Sommige medewerkers hebben weinig begrip voor de situatie. In ieder geval wordt er niet hetzelfde over gedacht. Er zijn opleidingen met een case manager en er zijn opleidingen waarbij studenten afhankelijk zijn van de *goodwill* van hun docenten op dat moment. Als organisatie kun je vanaf dag 1 uitstralen dat je weet dat sommige studenten een zorgverantwoordelijkheid dragen of beperking hebben en helder maken wat je aan ondersteuning biedt. Een gesprek over het handelingsrepertoire en over de kennis en beeldvorming van sommige situaties zou al helpen. Voor studenten is het fijn hun situatie niet steeds te hoeven uitleggen om schappelijkheid van de organisatie te ontvangen wanneer zie die nodig hebben. ■

Rick: 'Het is heel zwaar om tijdens je opleiding telkens opnieuw te moeten uitleggen waarom iets meer moeite kost dan anders'

